Ա. ՏԱՐԻ թիվ 3811 — 17/29 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻ 1898 — 13 ՀԻՄԱՐԻ ԻՎԼԻՍ 1316 — ՀԱՐՅՈՒՐԱԿԱՆ

ՆԱՐԵԳԱՑԻ

ԳՈՒՍՏԱՆԴՆԱՅ ԿԱՄ ԳՈՒՍՏԱՆԴՆԱՅԻ ԲԱՐԵԿԱՄԱԿԱՆ

ԳՐԱԿԱՆ, ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՈՐԾԱՐԱՐԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

Les annonces sont reçues à la Direction du Journal "ARÉVELK", Galata, CONSTANTINOPLE.

ԳՆԱՅ 20 ՓԱՐԱ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՎՈՒՄ Է ՇԱԲԱԹ ՕՐԵՐԸ ԵՎ ՏՕՆԱԿԱՆ ՏՕՆԵՐԸ

ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՎԱՍԽԱՆԱՏՈՒ ՄԻՋՈՑՈՎ ՊԵՏՔ Է ԴԻՄԵԼ ՄԵԶ ՀԱՍՑԵՆ ԱՌ ՀԱՍՑԵ

ՀԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՔ

Տպուած եր գարնանեան հասար տարեկան. 140 Ղրշ.
» » » » կիսամեայ. 70 »
» » » » եռամսեայ. 40 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան. 40 Ֆրանք
» » » կիսամեայ. 20 »

Դրամը ուղղակի Տոքթոր Կիւլպենկեան կ՚ընդունուի, 115 Բերայ Գալաթա Ամպարալի Հան թիւ 10 Քարէ հասցով։

Տեղւոյն բոլոր գրասենեակներն ալ կրնան բաժանորդագրութիւններ ընդունիլ։

ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐԱՏՈՒՆ

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

ՀԱՅՈՑ ՎԻՊԱՍԱՆՔ

ՀԱՅՈՑ ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆՔ

ՀԱՅՈՑ ՀԱՆԴԷՍ

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏԿԵՐԱՍՐԱՀ

ՀԱՅՈՑ ՀԱՐՍԱՆԻՔ

ՀԱՅՈՑ ՀԱՆԳԻՍՆԵՐ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏԻՒ ԱՌ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՅՈՑ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՄԻՏԷԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՄԻՏԷԻ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՄԻՏԷԻ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՄԻՏԷԻ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՄԻՏԷԻ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆԻ

Ժամանակ

ՄԱՐՏԻՆ ԴԱՆԻԵԼՅԱՆ ՎԱՀԱՆԻ ԹՈՓՉԱՆ

Ամեն տարի մարտի 17-ին, երբ ամբողջ Հայաստանը կանգնում է Վահանի գերեզմանի առջև, մենք հարցնում ենք մեզ՝ ինչո՞ւ է այս մարդը մեզ համար այդքան կարևոր։ Ինչո՞ւ նրա անունը չի ջնջվում ժամանակի ավազների մեջ, ինչպես հազարավոր ուրիշ անունների։ Պատասխանը պարզ է, բայց ոչ հեշտ։ Վահանը մեզ համար ոչ միայն անցյալ է, այլև ներկա։ Նա մեր ներսում է, մեր մտքերի մեջ, մեր որոշումների մեջ։

Ծնվել է 1887 թվականին Տիգրանակերտում, հարուստ ընտանիքում։ Հայրը՝ Սարգիս Թոփչյանը, առևտրական էր, մայրը՝ Մարիամը, կրթված կին էր։ Վահանը մանկուց աչքի էր ընկնում իր հետաքրքրասիրությամբ և անհանգիստ բնավորությամբ։ Նա չէր սիրում հանգիստ նստել, միշտ ինչ-որ բան էր փնտրում, ինչ-որ բան էր փոխում։ Ընտանիքի հարազատները հաճախ ասում էին, որ նա «ծնվել է ուրիշ ժամանակի համար»։

Տասնչորս տարեկանում նա արդեն ղեկավարում էր գաղտնի ուսումնական շրջանակ, որտեղ կարդում էին արգելված գրքեր։ Դրանցից մեկի համար նա առաջին անգամ ձերբակալվեց։ Բանտում անցկացրած երեք ամիսները նրան չկոտրեցին, այլ ավելի ամրացրին։ Ազատվելուց հետո նա ասաց. «Ես հասկացա, որ իմ ուժը ոչ թե իմ մեջ է, այլ նրանց մեջ, ովքեր ինձ հետ են»։

1913 թվականին Վահանը տեղափոխվեց Կ. Պոլիս՝ ավարտելու համար գիմնազիան և ընդունվելու համալսարան։ Այնտեղ նա հանդիպեց մարդկանց, որոնք դարձան նրա կյանքի մնացած մասի ուղեկիցները։ Նրանց մեջ էին Գրիգոր Զոհրապը, Ռուբեն Զարդարյանը, Սիամանթոն։ Նրանք միասին կազմակերպեցին գրական երեկոներ, որոնց հասույթը գնում էր կարիքավոր ուսանողների օգնությանը։ Վահանի առաջին հրապարակային ելույթը եղավ հենց այդ երեկոներից մեկում։ Նա խոսեց ոչ թե փառքի, այլ պարտականության մասին։ Ներկաները հիշում են, որ նրա ձայնը դողում էր, բայց ոչ վախից, այլ զգացմունքից։

Համալսարանն ավարտելուց հետո Վահանը վերադարձավ Տիգրանակերտ և սկսեց աշխատել որպես փաստաբան։ Նա պաշտպանում էր աղքատներին անվճար, ինչը շատերին զարմացնում էր։ Նրա գրասենյակի դռները միշտ բաց էին։ Ամեն երեկո այնտեղ հավաքվում էին մարդիկ, որոնք գալիս էին ոչ միայն խորհրդի համար, այլև պարզապես զրուցելու, քանի որ նա միակն էր, ով լսում էր։

Պատերազմի տարիներին Վահանը ստիպված էր թաքնվել։ Նա ապրում էր գյուղերում, հագնվում էր որպես գյուղացի, սովորում էր քրդերեն և ասորերեն։ Այդ տարիներին նա գրեթե չէր գրում իր մասին։ Նրա ամբողջ ուշադրությունը կենտրոնացած էր ուրիշների վրա։ Նա փրկեց տասնյակ մարդկանց կյանքը, թաքցրեց նրանց, կերակրեց, տարհանեց։ Նրա մասին հետագայում ասում էին, որ նա «ստվեր է դարձել, որպեսզի ուրիշները կարողանան ապրել»։

Պատերազմից հետո Վահանը վերադարձավ Կ. Պոլիս և վերսկսեց գրական գործունեությունը։ Նա հրատարակեց մի շարք հոդվածներ, որոնցում քննադատում էր ոչ միայն թուրքական, այլև հայկական հասարակության թերությունները։ Նա գրում էր ազգային միասնության անհրաժեշտության մասին, մի գաղափար, որը շատերի համար այն ժամանակ վաղաժամ էր թվում։ Նրա հոդվածները կարդում էին, քննարկում էին, բայց հազվադեպ էին ընդունում։

1921 թվականին Վահանը հեռացավ Կ. Պոլսից։ Նա ապրեց Եվրոպայում, Ամերիկայում, նորից Եվրոպայում։ Նա երբեք չդադարեցրեց գրել, չդադարեցրեց մտածել։ Նրա վերջին տարիները անցան Փարիզում, որտեղ նա մահացավ 1934 թվականին։ Նա թաղված է Փարիզի հայկական գերեզմանատանը։

Վահանի ժառանգությունը բազմաշերտ է։ Նա թողեց հարյուրավոր հոդվածներ, նամակներ, հուշեր, որոնք դեռևս ամբողջությամբ չեն հրատարակվել։ Նրա ամենամեծ ներդրումը ոչ թե մի կոնկրետ գաղափարն է, այլ մեթոդը։ Նա սովորեցնում էր մտածել ինքնուրույն, չվախենալ հակասություններից, չփնտրել հեշտ պատասխաններ։ Նա հավատում էր, որ ազգը կարող է գոյատևել միայն այն դեպքում, եթե նրա յուրաքանչյուր անդամ պատրաստ է պատասխանատվություն կրել ոչ միայն իր, այլև ուրիշների համար։

Այսօր, 130 տարի անց, Վահանի խոսքերը չեն կորցրել իրենց ուժգնությունը։ Նրանք նորից ու նորից հնչում են, երբ մենք կանգնում ենք ընտրության առաջ՝ անձնական հարմարավետության և ընդհանուր բարիքի միջև։ Նրանք հնչում են, երբ մենք լռում ենք անարդարության առաջ, որովհետև «դա մեզ չի վերաբերում»։ Նրանք հնչում են, երբ մենք մոռանում ենք, որ ազգը ոչ թե վերացական հասկացություն է, այլ մարդիկ, որոնք կանգնած են մեր կողքին։

Վահանը մեզ չի թողել հանգիստ։ Եվ դա նրա ամենամեծ նվերն է։

Ինչպես ստանալ ձեր թերթը

Բաժանորդագրությունը կատարվում է ամսով, երեք ամսով, վեց ամսով և տարեկան։ Գները նշված են ստորև։

Բաժանորդագրությունը կարելի է կատարել փոստային գրասենյակում, գյուղական համայնքի վարչությունում կամ խմբագրությունում։ Վճարումը կատարվում է կանխիկ կամ փոխանցումով։

Բաժանորդագրության գները

	Ամսով	Երեք ամսով	Վեց ամսով	Տարեկան
Ամենօրյա «Ժամանակ»	1 ռ. 50 կ.	4 ռ. 20 կ.	8 ռ. 10 կ.	15 ռ. 60 կ.
Շաբաթական «Ժամանակ»	60 կ.	1 ռ. 70 կ.	3 ռ. 20 կ.	6 ռ. 30 կ.
Ամսագիր «Գրական հանդես»	40 կ.	1 ռ. 10 կ.	2 ռ. 10 կ.	4 ռ.

Արտասահմանում բաժանորդագրության գները կրկնակի են։ Առանձին համարի գինը 5 կոպեկ, հին համարներինը՝ 10 կոպեկ։

Խմբագրությունը չի պատասխանատվություն կրում տպագրական սխալների համար, որոնք չեն խեղաթյուրում հոդվածի իմաստը։ Ուղղումները ուղարկվում են հաջորդ համարում։

Ամենօրյա «Ժամանակ»

Ամենօրյա «Ժամանակ» — Հիմնադրվել է 1898 թվականին։ Լույս է տեսնում ամեն օր, բացի տոնական օրերից։ Խմբագրության հասցեն՝ Տիգրանակերտ, Ս. Գրիգորյան փողոց, տուն 14։ Հեռախոս՝ 2-17։

Խմբագրության կազմը՝ գլխավոր խմբագիր՝ Ստեփան Ալեքսանյան, խմբագիրներ՝ Արամ Մելքոնյան, Գևորգ Ավետիսյան, Հովհաննես Պետրոսյան։ Գրական բաժնի վարիչ՝ Անահիտ Գրիգորյան։ Տնտեսական հարցերով պատասխանատու՝ Վարդան Հակոբյան։

Տպագրվում է Ա. Ս. Ալեքսանյանի տպարանում։ Տպաքանակը՝ 3200 օրինակ։ Ստորագրված է տպագրության՝ մարտի 16-ին, ժամը 11։

Ամենօրյա «Ժամանակ»-ի էջերում տպագրվում են հայտարարություններ։ Մեկ տողի գինը առաջին անգամ՝ 15 կոպեկ, կրկնությունները՝ 10 կոպեկ։ Ընդհանուր հայտարարությունների գինը՝ 20 կոպեկ տողը։ Ծանոթագրությունները՝ 30 կոպեկ։ Վճարումը կատարվում է նախապես։

Ամենօրյա «Ժամանակ»-ի տպաքանակը 1887 թվականին եղել է 2,117,430 օրինակ։ 1888 թվականին՝ 2,396,444 օրինակ։ 1889 թվականին՝ 2,693,586 օրինակ։ 1890 թվականին՝ 2,771,427 օրինակ։ 1891 թվականին՝ 2,639,321 օրինակ։ 1892 թվականին՝ 2,701,238 օրինակ։ 1893 թվականին՝ 2,697,607 օրինակ։ 1894 թվականին՝ 2,703,286 օրինակ։ 1895 թվականին՝ 2,712,133 օրինակ։ 1896 թվականին՝ 2,720,488 օրինակ։ 1897 թվականին՝ 2,733,000 օրինակ։ 1898 թվականին՝ 2,779,003 օրինակ։

Ամենօրյա «Ժամանակ»-ի ընթերցողների թիվը 1898 թվականին գնահատվում է 150,000 մարդ։ Թերթը կարդում են ոչ միայն Տիգրանակերտում, այլև Կ. Պոլսում, Փարիզում, Վենետիկում, Թիֆլիսում, Ալեքսանդրիայում, Նյու Յորքում, Բոստոնում, Մանչեսթրում, Լիվերպուլում, Մարսելում, Ժնևում, Բեռլինում, Վիեննայում, Սոֆիայում, Բելգրադում, Աթենքում, Կահիրեում, Բեյրութում, Երուսաղեմում, Թեհրանում, Բաղդադում, Բոմբեյում, Կալկաթայում, Մելբուռնում, Սիդնեյում, Սան Ֆրանցիսկոյում, Բուենոս Այրեսում, Մոնտեվիդեոյում, Լիմայում, Սանտյագոյում, Հավանայում, Մեխիկոյում, Ռիո դե Ժանեյրոյում, Քեյփթաունում, Յոհանեսբուրգում, Նայրոբիում, Բոմբեյում, Կալկաթայում, Մելբուռնում, Սիդնեյում, Սան Ֆրանցիսկոյում, Բուենոս Այրեսում, Մոնտեվիդեոյում, Լիմայում, Սանտյագոյում, Հավանայում, Մեխիկոյում, Ռիո դե Ժանեյրոյում, Քեյփթաունում, Յոհանեսբուրգում, Նայրոբիում։

Գրական հանդես

Գրական հանդես — Ամսագիր է, որը հրատարակվում է 1898 թվականի հունվարից։ Լույս է տեսնում ամեն ամսի 1-ին։ Խմբագրության հասցեն՝ Տիգրանակերտ, Ս. Գրիգորյան փողոց, տուն 14։

Խմբագրության կազմը՝ գլխավոր խմբագիր՝ Անահիտ Գրիգորյան, խմբագիրներ՝ Արամ Մելքոնյան, Գևորգ Ավետիսյան, Հովհաննես Պետրոսյան։ Գրական բաժնի վարիչ՝ Անահիտ Գրիգորյան։ Տնտեսական հարցերով պատասխանատու՝ Վարդան Հակոբյան։

Տպագրվում է Ա. Ս. Ալեքսանյանի տպարանում։ Տպաքանակը՝ 1200։ Ստորագրված է տպագրության՝ մարտի 1-ին, ժամը 10։

Ամսագրի բաժանորդագրության գները

	Ամսով	Երեք ամսով	Վեց ամսով	Տարեկան
Ամսագիր «Գրական հանդես»	40 կ.	1 ռ. 10 կ.	2 ռ. 10 կ.	4 ռ.

Արտասահմանում բաժանորդագրության գները կրկնակի են։ Առանձին համարի գինը 40 կոպեկ։

Ամսագրի էջերում տպագրվում են հայտարարություններ։ Մեկ տողի գինը առաջին անգամ՝ 25 կոպեկ, կրկնությունները՝ 20 կոպեկ։ Ընդհանուր հայտարարությունների գինը՝ 60 կոպեկ տողը։ Ծանոթագրությունները՝ 50 կոպեկ։ Վճարումը կատարվում է նախապես։

Ամսագրի տպաքանակը 1898 թվականին եղել է 1200 օրինակ։ Ամսագրի ընթերցողների թիվը գնահատվում է 4000 մարդ։

Ժամանակ

Ամենօրյա «Ժամանակ» — Հիմնադրվել է 1898 թվականին։ Լույս է տեսնում ամեն օր, բացի տոնական օրերից։ Խմբագրության հասցեն՝ Տիգրանակերտ, Ս. Գրիգորյան փողոց, տուն 14։

Խմբագրության կազմը՝ գլխավոր խմբագիր՝ Ստեփան Ալեքսանյան, խմբագիրներ՝ Արամ Մելքոնյան, Գևորգ Ավետիսյան, Հովհաննես Պետրոսյան։ Գրական բաժնի վարիչ՝ Անահիտ Գրիգորյան։ Տնտեսական հարցերով պատասխանատու՝ Վարդան Հակոբյան։

Տպագրվում է Ա. Ս. Ալեքսանյանի տպարանում։ Տպաքանակը՝ 3200։ Ստորագրված է տպագրության՝ մարտի 16-ին, ժամը 11։

Ամենօրյա «Ժամանակ»-ի էջերում տպագրվում են հայտարարություններ։ Մեկ տողի գինը առաջին անգամ՝ 15 կոպեկ, կրկնությունները՝ 10 կոպեկ։ Ընդհանուր հայտարարությունների գինը՝ 20 կոպեկ տողը։ Ծանոթագրությունները՝ 30 կոպեկ։ Վճարումը կատարվում է նախապես։

Ամենօրյա «Ժամանակ»-ի տպաքանակը 1887 թվականին եղել է 2,117,430 օրինակ։ 1888 թվականին՝ 2,396,444 օրինակ։ 1889 թվականին՝ 2,693,586 օրինակ։ 1890 թվականին՝ 2,771,427 օրինակ։ 1891 թվականին՝ 2,639,321 օրինակ։ 1892 թվականին՝ 2,701,238 օրինակ։ 1893 թվականին՝ 2,697,607 օրինակ։ 1894 թվականին՝ 2,703,286 օրինակ։ 1895 թվականին՝ 2,712,133 օրինակ։ 1896 թվականին՝ 2,720,488 օրինակ։ 1897 թվականին՝ 2,733,000 օրինակ։ 1898 թվականին՝ 2,779,003 օրինակ։

Ամենօրյա «Ժամանակ»-ի ընթերցողների թիվը 1898 թվականին գնահատվում է 150,000 մարդ։ Թերթը կարդում են ոչ միայն Տիգրանակերտում, այլև Կ. Պոլսում, Փարիզում, Վենետիկում, Թիֆլիսում, Ալեքսանդրիայում, Նյու Յորքում, Բոստոնում, Մանչեսթրում, Լիվերպուլում, Մարսելում, Ժնևում, Բեռլինում, Վիեննայում, Սոֆիայում, Բելգրադում, Աթենքում, Կահիրեում, Բեյրութում, Երուսաղեմում, Թեհրանում, Բաղդադ

ՄՈՎՈՍ

ԱՄԵՆԱՀԱՐՈՒՍՏ ԵՎ ԱՄԵՆԱՀԱՐԿԱՆ ԿԱՐԱՍՆԵՐԻ

ՄԵԾ ՊԱՀԵՍՏԱՑՈՒՄ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՎ ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԻ ՄԵՋ

ՄԵԾԱՐԺԱՆ ՎԱՃԱՌՔԱՅԻՆ ԿԱՊԻՏԱԼՈՎ

2,127,500 ՌՈՒԲԼԻ

ՎՃԱՐՈՒՄ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀՈԳԱՏԱՐ ԿԱՊԻՏԱԼՈՎ

2,127,500 ՌՈՒԲԼԻ

ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ 1862 Թ.

LONDON & LANCASHIRE FIRE

ՀՐԴԵՀԱՆՈՒՄ Է ԲՈԼՈՐ ՏԵՍԱԿԻ ՀՐԴԵՀԱՑԻ ԱՌԱՆՑ ԱՆՇԱՐԺ ՎՆԱՍՆԵՐԻ ԴԵՊՔՈՒՄ

ՀՐԴԵՀԱՑՆԵՐ ԵՆ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ ՀԱՐԿԱՎՈՐ ՄԻՋՈՑՆԵՐ ՀԱՄԱՐ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆ ՀԱՏՈՒՑՈՒՄՆԵՐ ՏԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ ՄԵՐ ՆԿԱՏՄԱՄԲ ՀՐԱՎԻՐՎԱԾ ՄԱՍՆԱԳԻՏԱԿԱՆ ՄԱՐՄՆԻ ՄԱՍՆԱԳԵՏՆԵՐԸ ՊԱՏՐԱՍՏ ԵՆ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆ ԿԵՐՊՈՎ ՀՍԿԱԶԱՏԵԼ ՀՐԴԵՀԱՑՎԱԾ ՏԱՐԱԾՔՆԵՐԸ ԵՎ ՀԱՍՏԱՏԵԼ ՀՐԴԵՀԱՑՆԵՐԻ